

Ярмольчик М.В., здобувач вищої освіти
другого (магістерського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Висоцька І.І., к.е.н., доцент

ОРГАНІЗАЦІЯ ВІЙСЬКОВИХ АВІАЦІЙНИХ ВАНТАЖНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ В УМОВАХ ВЕДЕННЯ БОЙОВИХ ДІЙ

У сучасному світі швидкість доставки вантажів займає провідне місце в загальній структурі економіки. Щодня тисячі тон вантажів переміщуються між країнами і континентами. В цьому процесі великий попит мають міжнародні вантажні авіап перевезення. Найменша частка припадає на військові перевезення. У зв'язку з початком бойових дій на території України, зросла важливість доставки вантажу повітряним транспортом, проте збільшилась і загроза зниження транспортних літаків ворогом.

Звичайно, вантажі доставляються не тільки за допомогою літаків – для цього використовуються всі види транспорту. Однак, саме авіадоставка вантажів забезпечує переваги, недоступні всім іншим видам доставки. За допомогою авіатранспорту можна перевозити найрізноманітніші вантажі: швидкопсувні продукти, негабаритний і великоваговий вантаж, небезпечні хімічні речовини, зброю та техніку [2].

Повітряні Сили України є одним з головних носіїв бойового потенціалу Збройних Сил України. Цей високо-маневрений вид Збройних Сил призначений для охорони повітряного простору держави, ураження з повітря об'єктів противника, авіаційної підтримки своїх військ (сил), висадки повітряних десантів, повітряного перевезення військ і матеріальних засобів та ведення повітряної розвідки. Виконання заходів реформування та розвитку Повітряних Сил Збройних Сил України забезпечить їх готовність до виконання основних завдань. Для здійснення повітряних перевезень можуть залучатися бригади військово-транспортної авіації Повітряних Сил Збройних Сил України. Перевезення військових команд повітряним транспортом організовується для

термінового їх перекидання на великі відстані за неможливості виконання таких перевезень іншими видами транспорту та за необхідності в короткі строки забезпечити доставку у визначений район особового складу, озброєння, військової техніки та матеріально-технічних засобів [1]. У ході бойових дій частина літакового парку цивільної авіації буде використана для формування бригад військово-транспортної авіації. Переобладнання літаків в транспортно-санітарний варіант виконується в стаціонарних умовах на авіаремонтних підприємствах цивільної авіації та Повітряних Сил Збройних Сил України [3].

Під час здійснення військових перевезень використовують ефективні способи доставки вантажів парашутно-десантними системами та парашутною тарою. Щодо підвищення ефективності використання авіації Повітряних сил ЗС України потрібно зробити певні заходи:

- виділення коштів на модернізацію, експлуатацію та ремонт повітряних суден Повітряних сил ЗС України;
- модернізація застарілої техніки та переозброєння новою;
- збільшення парку повітряних суден;
- здійснення діагностики та ремонту повітряних суден згідно річного плану.

На даний час справність авіаційної техніки ПС ЗС України забезпечує виконання бойових завдань з протиповітряної оборони України та прикриття важливих державних об'єктів, а також інших завдань за призначенням. Разом із цим, наявний рівень справності авіаційної техніки не може задовольнити, оскільки не дає можливості проводити в повному обсязі планову бойову підготовку та бойове злагодження підрозділів [4].

З урахуванням світового досвіду та потенційних можливостей збільшення строку служби у процесі ремонту та модернізації бойової авіаційної техніки, принаймні до 40 років, а вертольотів, легких і середніх транспортних літаків - до 40-45, можна передбачити, що прийняття на озброєння ПС ЗС України нових транспортних і транспортно-десантних вертольотів має розпочатися після 2023 року. Заміна ж бойових та транспортних літаків має розпочатися не раніше 2025 року.

Отже, авіація Повітряних Сил Збройних Сил України є одним із основних носіїв бойового потенціалу Українського війська [5]. Це – складна система, яку утворюють відповідні органи та підрозділи управління, військові авіаційні частини, аеродромна мережа та інфраструктура забезпечення бойової підготовки та повсякденної діяльності, навчальні заклади та науково-дослідні установи і, безумовно, особовий склад - льотчики, штурмани, інженери, техніки, механіки. Надійне функціонування цієї системи та гарантоване виконання поставлених завдань вимагають від кожної з її складових високого рівня готовності, здатності взаємодіяти тощо.

Література

1. Положення про Управління ВІСП на повітряному транспорті України», Введено в дію наказом № 82/647 від 20.12.94 р., затверджено Першим заступником Міністра транспорту України, Першим заступником Міністра оборони - Начальником Тилу ЗС України.

2. Повітряний кодекс України. Затверджений постановою ВР України №3167 від 04.05.1993 р.

3. Щелкунов В.І., Плужніков Б.О. «Стратегії матеріального забезпечення Збройних Сил України в сучасних умовах». К.: «Наукова думка», 2001. 280 с.

4. Полухін М.С. Положення про дипломні роботи випускників Національного Авіаційного Університету. Київ. 2006, 200 с.

5. Тактика Авіації Повітряних Сил: Навчальний посібник / О.Г. Водчиць, О.І. Герасименко, О.І. Зарицкий, Г.Г. Пилипович – Житомир: ЖВІ НАУ 2009, 228 с.